

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ ע"א

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּמִכְשָׁרָאן עוֹבְדֵייהוּ כְּמִלְקֻדְמִין, וּמִתְפָּרְכִין (ס"א וּמִתְדַכְּאִין). וְעַל דָּא אֲשֵׁתְמוּדְעִין מִכְתָּשִׁין לְגַבִּי כְּהֵנָּא, אֵינֻון דְּאֲתִיין מִסְטָרָא דְּמִסְאָבָּא, וְאֵינֻון דְּאֲתִיין מִסְטָרָא אַחֲרָא.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה שׁוֹרוֹת מְכוֹת רְעוֹת בְּכִנֵּי אָדָם, וּמַעֲיִידִים בְּפָנֵיהֶם עַל חֲצָפְתָם, לְהִרְאוֹת שְׁהֵנָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹאֵס בָּהֶם וְאֵין דַּעְתּוֹ בָּהֶם, עַד שֶׁהֵם זֹכִים וּמִכְשִׁירִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כְּמִקְדָם וּמִתְפָּרְכִים (וּמִטְהָרִים). וְעַל זֶה נִוְדְּעוֹת הַמְכוֹת לְכַהֵן, אוֹתָן שְׂבָאוֹת מִצַּד הַטְּמֵאָה וְאוֹתָן שְׂבָאוֹת מִהַצַּד הָאַחֵר.

טקסט הזוהר

כְּגִוּוֹנָא דָּא כְּתִיב, כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו', וְנִתְתִי נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲוִיזְתְּכֶם. וְכִי אָגֵר טָב הוּא, דִּישְׁתַּכַּח בְּאֵינֻון דִּזְכָּאן לְמִיעַל בְּאַרְעָא. אֲלֵא הָא אוֹקְמוּהָ לְאַשְׁכַּחָא מִטְמוּנִין דְּאֲטַמְרִין בְּבֵיתֵיהוּ, וְלֹאֲהֲנָא לֹון לְיִשְׂרָאֵל.

כמו זה כתוב, כי תבאו אל ארץ כנען וגו', ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם. וכי שָׁכַר טוב הוא שִׁמְצָא באותם שְׂזוּכִים להכִּנֵּס לָאָרֶץ? אלא הִנֵּה פְּרִשׁוּהָ, לְמִצָּא מְטֻמָּנִים שֶׁהִטְמִינוּ בְּבֵיתָם, וְלִהְנוֹת בָּהֶם אֶת יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזהור

אבל תא חזי, זכאין אינון יִשְׂרָאֵל, דאינון מתדבקין ביה בקודשא בריהּ הוא, וקודשא בריהּ הוא רחמים להו, דכתיב, (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר יי'. ומגו רחימותא דיליה, אעיל להו לארעא קדישא, לאשראה שכינתיה בינייהו, ולמהוי דיוריה עמהון, וישראל דישתכחון קדישין על כל בני עלמא.

תרגום לעברית

אבל בא ראה, אשריהם ישראל שהם מתדבקים לקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא אוהב אותם, שכתוב (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה'. ומתוך אהבתו הכניס אותם לארץ הקדושה, להשרות שכינתו ביניהם, ושיהיה דיורו עמם, וישראל שִׁמְצָאו קדושים על כל בני העולם.

טקסט הזהור

תא חזי, כתיב (שמות לה) וכל הנשים אשר נשא לבן וגו'. בשעתא דהו עבדין עבדתא, הו אמרי, דא למקדשא. דא למשכנא. דא לפרוכתא. וכן כל אינון אומנין בגין דישרי קדושה על ידיהו, ואתקדש ההוא עבדתא. וכד סליק לאתריה, בקדושה סליק.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב (שמות לה) וכל הנשים אשר נשא לבן וגו'. בשעה שהיו עושים מעשה, היו אומרים: זה למקדש, זה למשכן, וזה לפרכת. וכן כל אותם האמנים, כדי שתשרה קדשה על ידיהם, ומתקדשת אותה עבודה. וכשעולה למקומו, עולה בקדשה.

כְּגִוּוֹנָא דָא מֵאן דְּעֵבִיד עֲבִידְתָּא לְעִבּוּדָה זָרָה, אוּ לְסִטְרָא אַחֲרָא, דִּלְא קִדִּישָׁא. כִּיּוֹן דְּאִדְכָּר לִיהַּ עַל הָהוּא עֲבִידְתָּא, הָא רוּחַ מְסֻאָבָא שְׂרִיָא עָלָיו, וְכַד סָלִיק עֲבִידְתָּא, בְּמִסְאָבָא סָלִיק. כְּנֻעָנִים פְּלָחִי לְעִבּוּדָה זָרָה אִינְהוּ, וּמִתְדַבְּקִין כָּלְהוּ בְּחֻדָּא בְּרוּחַ מְסֻאָבָא בְּעִבּוּדָה זָרָה, וְהוּוּ בְּנִיין בְּנִין לְפִרְצוּפִייהוּ (ס'א לטנופִייהו) וּלְגַעוּלִייהוּ לְסִטְרָא מְסֻאָבָא לְעִבּוּדָה זָרָה, וְכַד שְׂרָאן לְמַבְנִי, הוּוּ אִמְרֵי מְלָה, וְכִיּוֹן דְּאִתְדַּכֵּר בְּפִי מִייהוּ, סָלִיק עָלֵיהּ רוּחַ מְסֻאָבָא. כַּד אִסְתְּלִיק עֲבִידְתָּא, בְּרוּחַ מְסֻאָבָא אִסְתְּלִיק.

תרגום לעברית

כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁעוֹשֶׂה עִבּוּדָה לְעִבּוּדָה זָרָה אוּ לְצַד הָאֲחֵר שְׁאִינוּ קָדוֹשׁ, כִּיּוֹן שֶׁמְזַכֵּיר אוֹתוֹ עַל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה, הָרִי רוּחַ טְמָאָה שׁוֹרָה עָלָיו. וְכִשְׁעוֹלָה הַמַּעֲשֶׂה, עוֹלָה בְּטִמְאָה. הַכְּנֻעָנִים הֵם עוֹבְדֵי עִבּוּדָה זָרָה, וּמִדְּבָקִים כָּלֵם יָחַד בְּרוּחַ טְמָאָה בְּעִבּוּדָה זָרָה, וְהִיוּ בּוֹנִים בְּנִין לְפִרְצוּפִיָּהֶם (לִטְנוּפִיָּהֶם) וּלְגַעוּלִיָּהֶם לְצַד הַטָּמֵא לְעִבּוּדָה זָרָה. וְכִשְׁמִתְחִילִים לְבָנוֹת, הִיוּ אוֹמְרִים דְּבוּר. וְכִיּוֹן שֶׁנִּזְכָּר בְּפִיָּהֶם, עוֹלָה עָלָיו רוּחַ שֶׁל טְמָאָה. כִּשְׁעוֹלָה הַמַּעֲשֶׂה, הוּא עוֹלָה בְּרוּחַ טְמָאָה.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּאָה לוֹן, וּלְקַדְשָׁא לוֹן אֶרְעָא, וּלְאַפְנָאָה אֲתֵר לְשְׁכִינְתָּא דִּלְא תִשְׂרִי שְׁכִינְתָּא גּוֹ מְסֻאָבָא. וְעַל דָּא בְּהֵהוּא נִגַּע צָרַעַת, הוּוּ סִתְרִין בְּנִינִין דְּאֵעִין וְאַבְנִין דְּאִתְעֵבִידוּ בְּמִסְאָבוּ.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהֵר אוֹתָם וּלְקַדֵּשׁ לָהֶם אֶת הָאֶרֶץ, וּלְפָנוֹת מְקוֹם לְשְׁכִינָה, שֶׁלֹּא תִשְׂרָה הַשְּׁכִינָה בְּתוֹךְ הַטְּמָאָה. וְעַל כֵּן בְּאוֹתוֹ נִגַּע צָרַעַת הִיוּ סוֹתְרִים בְּנִינִים שֶׁל עֲצִים וְאַבְנִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּטִמְאָה.

תא חזי, אי עובדא דא הוה לאשכחא מטמונין בלחודוי, יהדרון אבנין לבתר כמה דאינון לאתרייהו, ועפרא לאתריה. אבל קרא כתיב, וחלצו את האבנים. וכתוב ועפר אחר יקח. בגין דיתעבר רוח מסאבא, ויתפגי ויתקדש השתא כמלקדמין, וישתכחו ישראל בקדושה, ובדיורא קדישא, למשרי ביניהו שכינתא.

תרגום לעברית

בא ראה, אם המעשה הזה היה למצא מטמונים בלבד, יחזירו האבנים אחר כך כמות שהם למקומם, והעפר למקומו. אבל הפסוק כותב, וחלצו את האבנים. וכתוב ועפר אחר יקח. כדי שתעבר רוח הטמאה, ויתפנה ויתקדש כעת כמקדם, וימצאו ישראל בקדושה ובדיור קדוש, להשרות ביניהם שכינה.

טקסט הזוהר

ועל דא מאן דבני בגין כד שארי למבני, בעי לאדכרא בפומיה, דהא לפולחנא דקודשא בריה הוא הוא בני. בגין דכתיב, (ירמיה כב) הוי בונה ביתו בלא צדק וגו', וכדין סייעתא דשמיא שארי עלוי, וקודשא בריה הוא זמין עליה קדושתא, וקארי עליה שלום, הדא הוא דכתיב, (איוב ה) וידעת כי שלום אהלך וגו'. מהו (איוב ה) ופקדת נורה, הא אוקמוה, אבל ופקדת, לאפקדא מלה בפומא כד איהו בני. וכדין ולא תחטא כתיב. ואי לאו הא זמין לביתיה סטרא אחרא.

תרגום לעברית

ועל כן, מי שבונה בגין, כשמתחיל לבנות צריף להזכיר בפיו, שהרי לעבודת הקדוש ברוך הוא הוא בונה, משום שקתוב (ירמיה כב) הוי בנה ביתו בלא צדק וגו'. ואז סיוע שמימי שורה עליו, והקדוש ברוך הוא מזמין עליו קדושה וקורא עליו שלום. זהו

שְׁכָתוֹב (איוב ה) וַיֵּדַעַת כִּי שָׁלוֹם אָהָלָהּ וְגו'. מַה זֶה וּפְקֻדָּתָהּ נֹוֹךְ? הֲרִי פִרְשׁוּהָ. אֲבָל וּפְקֻדָּתָהּ, לְהַפְקִיד דְּבוּר בִּפְהָ כְּשֶׁהוּא בּוֹנָה. וְאִז כָּתוּב וְלֹא תַחֲטָא. וְאִם לֹא, הֲרִי מִזְמִין לְבִיתוֹ אֶת הַצֵּד הָאֲחֵר.

טקסט הזוהר

כָּל שָׁכֵן, מֵאֵן דְּבָנֵי וִרְעוּתִיָּה בְּגוּוֹנָא אֲחֵרָא, בְּגִין דְּמִיַּחַד בֵּיתָא לְסִטְרָא אֲחֵרָא, לְאִסְתָּאבָא בֵּיהּ. הָא וְדָאֵי שְׂרִיָּא בֵּיהּ רוּחַ מְסֻבָּא, וְלֹא נָפִיק הֵהוּא בְּרֵשׁ מַעְלָמָא, עַד דְּאִתְעַנְשׁ בְּהֵהוּא בֵּיתָא, וּמֵאֵן דְּדִיר בֵּיהּ, יָכִיל לְאִתְזַקָּא, דִּהָא הֵהוּא דִּירָה רוּחַ מְסֻבָּא שְׂרִיָּא בֵּיהּ, וְאִזִּיק מֵאֵן דְּאִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ.

תרגום לעברית

כָּל שָׁכֵן מִי שְׂבוּנָה, וִרְצוֹנוֹ בְּצוּרָה אֲחֵרָת, מְשׁוּם שְׁמִיַּחַד הַבֵּית לַצֵּד הָאֲחֵר לְהַטְמִיא בּוֹ, הֲרִי וְדָאֵי שׁוּרָה בּוֹ רוּחַ שֶׁל טְמָאָה, וְלֹא יוֹצֵא אוֹתוֹ אָדָם מִן הָעוֹלָם עַד שֶׁנֶּעֱנַשׁ בַּבֵּית הֵהוּא. וּמִי שֶׁדָּר בּוֹ יָכוֹל לְהִנָּזֵק, שֶׁהֲרִי בַּדִּירָה הֵהוּא שׁוּרָה בָּהּ רוּחַ טְמָאָה, וּמִיָּיקָהּ מִי שֶׁנִּמְצָא בָּהּ.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא בְּמָה יָדִיעַ. כְּגוֹן דְּאִתְזַק בְּהֵהוּא בֵּיתָא, הֵהוּא דְּבָנֵי לָהּ, אוֹ אֲנָשֵׁי בֵּיתִיָּה, אוֹ בְּנִזְקֵי דְּגוּפָא, אוֹ בְּנִזְקֵי מְמוֹנָא, הוּא וּתְרִין אֲחֵרִין אֲבִתְרִיָּה. הָא וְדָאֵי יַעְרוֹק בְּרֵשׁ לְטוּרָא, וְלֹא יְדוּר בֵּיהּ. יְדוּר בְּטִיחָלָא דְּעַפְרָא, וְלֹא יְדוּר בֵּיהּ.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, בְּמָה יָדוּעַ? כְּגוֹן שֶׁנִּזְזַק בַּבֵּית הֵהוּא אוֹתוֹ שְׂבָנָה אוֹתוֹ, אוֹ אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ, אוֹ בְּנִזְקֵי גוּף, אוֹ בְּנִזְקֵי מְמוֹן, הוּא וּשְׁנֵי אֲחֵרִים אֲחֵרִיו. הֲרִי וְדָאֵי יִכְרַח אָדָם לְהֵר, וְלֹא יְדוּר בּוֹ. יְדוּר בְּמַחְלַת עֶפֶר, וְלֹא יְדוּר בּוֹ.

ובגין כך, קודשא בריך הוא חס על־יהו דישְׂרָאֵל, דְּאִינוּן לָא יַדְעִין מְלָה בְּכָל אִינוּן בְּתִי. וְהוּא אָמַר, אַתּוּן לָא יַדְעִין, אֲנָא יַדְעֵנָא, וְאַרְשִׁימְנָא לֹון בְּנִגְע. נִגְע דְּיִיר בְּבִיתָא, הָא נִגְע אַחֲרָא תְּקִיפָא, דְּיִפִּיק לִיה, וְיַעֲבֵר לִיה מִן עֲלָמָא. וְכִדִּין וְנִתְז אַת הַבֵּית אַת אֲבָנִיו וְאַת עֲצִיו. כִּיּוֹן דְּאֲזִיל לִיה, מְאִי טַעְמָא וְנִתְז אַת הַבֵּית. אֲלָא בְּכָל זְמַנָּא דְּהָהוּא בְּנִין לְהוּי קַיִם,

ומשום כך הקדוש ברוך הוא חס על ישראל, שהם לא יודעים דבר בכל אותם הבתים, והוא אומר: אתם לא יודעים - אני יודע, ורשמתי אותם בנגע. נגע דר בבית, הנה נגע אחר תקיף שיוציא אותו ויעביר אותו מן העולם. ואז - ונתז את הבית את אבניו ואת עציו. כיון שהולך לו, מה הטעם ונתז את הבית? אלא בכל זמן שאותו בנן יהיה קיים - שלו הוא, ויכול לחזור.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.